

Sygn. akt V **GC 860/17 upr**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	stażysta Łukasz Tokarski

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. kosztami postępowania obciąża powoda.

Sygn akt V 860/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 17 sierpnia 2016 roku powód – (...) S.A. w G. wystąpił na drogę sądową przeciwko pozwanemu – Z. K. o zapłatę kwoty 2 586,29 złotych z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód twierdził między innymi, że na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczał pozwanemu energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie. Na podstawie łączącej strony umowy, powód wystawił fakturę VAT nr (...), która stała się wymagalna dnia 18 grudnia 2015 roku. Powód, celem polubownego zakończenia sporu wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 3 sierpnia 2016 roku. Pomimo wezwania pozwany nie zapłacił należności.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 1 grudnia 2016 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym VI N-ce (...) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciwem z dnia 6 grudnia 2016 roku pozwany – Z. K. zaskarżył skutecznie powyższy nakaz zapłaty.

W uzasadnieniu sprzeciwu (mylnie nazwanego zażaleniem) pozwany twierdził między innymi, że zapłacił za wszystkie faktury, jakie otrzymał od E.-Obrót, i wobec powyższego nie wie czego dotyczy nakaz zapłaty. Pozwany dodał ponadto, że nie zgadza się z orzeczeniem, gdyż posiada dowody opłat rachunków za prąd.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał tutejszemu Sądowi sprawę, celem rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym, wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) S.A. w G. zawarł z pozwanym Z. K. umowę sprzedaży energii elektrycznej.

Powodowa spółka każdorazowo wystawiała Z. K. fakturę VAT, obciążając go każdorazowo opłatami za zużytą energię elektryczną, za dwumiesięczny okres rozliczeniowy. (dowód: okoliczności bezsporne).

Pozwany Z. K. zapłacił w 2015 roku wszystkie należności ,wynikające z wystawionych za powyższy okres, faktur VAT. Przy czym należności w 2015r. (co drugi miesiąc), kształtowały się w granicach od ok. 300zł do ponad 500zł.

Za okres od 20 listopada 2014 roku do 23 stycznia 2015 roku (...) wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę 437,01 złotych.

Za okres od 23 stycznia 2015 roku do 31 marca 2015 roku (...) wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę 568,10 złotych.

Za okres 31 stycznia 2015 roku do 7 maja 2015 roku (...) wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę 279,59 złotych.

Za okres od 7 maja 2015 roku do 7 lipca 2015 roku (...) wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę 448,26 złotych.

Za okres od 7 lipca 2015 roku do 17 września 2015 roku (...) wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę 519,77 złotych.

Wszystkie faktury za 2015 rok zostały przez Z. K. zapłacone. Dowody wpłat zostały okazane Sądowi do wglądu, na rozprawie w dniu 06.11.2017r., a także częściowo załączone do akt niniejszej sprawy.

Pomimo terminowych wpłat za energię elektryczną, powód nadal wystawiał faktury obciążając należnościami z nich wynikającymi, pozwanego. Dotyczyło to choćby faktury VAT datowanej na dzień 04.12.2015r., nr (...).

W związku z otrzymaniem od powoda „dodatkowej” faktury, pozwany podjął próbę wyjaśnienia sprawy. Po przedstawieniu zaistniałej sytuacji, po początkowym odsyłaniu pozwanego od jednej firm energetycznej do drugiej, ostatecznie pozwany został zapewniony przez przedstawiciela powoda, że rachunki są regulowane na bieżąco, a pozwany nie zalega z żadną należnością.

/dowody: zeznania pozwanego Z. K. k. 100-100v;

faktura VAT nr (...) k. 58, 78;

faktura VAT nr (...) k. 59, 80;

faktura VAT nr (...) k. 60, 76;

faktura VAT nr (...) k. 62, 70;

faktura VAT nr (...) k. 63, 73; faktura nr (...) k.26, dowody wpłaty k. 61, 64, 71, 74 dowody wpłat okazanych na rozprawie/.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznań pozwanego Z. K..

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w całości, gdyż nie budziły one wątpliwości co do swojej prawdziwości, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich skutecznie. Zważyć należy przy tym, że czym innym jest przyznanie dowodowi

z dokumentu waloru prawdziwości, a zatem tego, że nie został on podrobiony czy przerobiony, a czym innym jest wyciąganie stosownych wniosków z treści tego dokumentu.

Sąd za wiarygodne uznał również zeznania pozwanego Z. K., bowiem również nie budziły wątpliwości co do swojej prawdziwości, a nadto były jasne, logiczne i spójne oraz tworzyły z pozostałymi dowodami harmonijną całość.

Mając na względzie ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny stwierdzić należy, że jedyną kwestią sporną powstałą na gruncie niniejszej sprawy była kwestia zasadności żądania powoda, zdaniem którego pozwany nie dokonał płatności za jedną fakturę z dnia 04.12.2015r. numer (...) obejmującą kwotę 2 586,29 złotych (k.26 akt).

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia zasadności roszczenia powoda koncentrowała się na treści art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Co prawda przedłożył fakturę VAT nr (...), ale dowód ten został obalony dowodami przedstawionymi przez pozwanego. Pozwany przedstawił jednostkowe faktury, które otrzymał od powoda i wykazał, że dokonał zapłaty wynikających z nich kwot także za okres, o którym mowa w w/w fakturze.

Podkreślić należy, że z faktury, którą powód przedłożył na poparcie swojego żądania wynika, że dotyczy ona okresu rozliczeniowego od 1 stycznia 2015 roku do 13 września 2015 roku. Tymczasem pozwany przedłożył pięć faktur za poszczególne, dwumiesięczne okresy rozliczeniowe, które dotyczą tego samego okresu rozliczeniowego, jaki wynika z przedłożonej przez powoda faktury.

Istotnym jednak pozostaje i to, że pozwany na rozprawie w dniu 06 listopada 2017 roku przedstawił Sądowi ponownie pięć faktur, które złożył w niniejszej sprawie oraz przedstawił dowody wpłat dokonanych na poczet tych faktur.

Należy zatem stwierdzić, że pozwany dokonał zapłaty wszelkich należności wobec (...) S.A. w G. za okres od stycznia do września 2015 roku. Do przedłożonych przez pozwanego w toku całego postępowania dowodów, powód w żaden sposób nie ustosunkował się. Dlatego Sąd kierując się dyspozycją przepisu art. 6 k.c. uznał, że powód nie wykazał zasadności roszczenia.

Na marginesie jedynie należy wskazać, że jak wynika z zeznań pozwanego, którym to w całości dano wiarę, pozwany został zapewniony przez przedstawiciela powoda (osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa powoda w rozumieniu art.97k.c.), co istotne, już w trakcie trwania procesu, że nie posiada on względem powoda żadnego zadłużenia. Nie bez znaczenia są tu również zasady doświadczenia życiowego, które wskazują na niezwykley chaos, jaki powstał w wyniku przekształceń, w sektorze sprzedaży energii elektrycznej, co w pierwszej kolejności odczuli odbiorcy detaliczni.

Mając tym samym na względzie powyższą argumentację, Sąd oddalił powództwo w całości na podstawie art. 555 k.c. w zw. z art. 481 par.1 k.c., jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

W zakresie kosztów Sąd postanowił na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu i całością tych kosztów, wobec ich uiszczenia obciążył powoda. Orzeczenie to oznacza tyle, że koszty jakie dotąd poniósł powód wyłącznie go obciążają.